

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 2 Ἰουνίου 1958

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 139

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

- N. 3249. Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 81 Διεθνoῦς Συμβάσεως «περὶ ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας εἰς τὴν Βιομηχανίαν καὶ τὸ Ἐμπόριον» 1
- N. 3250. Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 88 Διεθνoῦς Συμβάσεως «περὶ διοργανώσεως τῆς ὑπηρεσίας ἀπασχολήσεως» 2

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 3249.

Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 81 Διεθνoῦς Συμβάσεως «περὶ ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας εἰς τὴν Βιομηχανίαν καὶ τὸ Ἐμπόριον».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 81 Διεθνoῦς Σύμβασις «περὶ ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας εἰς τὴν Βιομηχανίαν καὶ τὸ Ἐμπόριον», ψηφισθεῖσα ἐν Γενεῇ τῷ 1947 ὑπὸ τῆς Διεθνoῦς Συνδιασκέψεως Ἑργασίας κατὰ τὴν 30ὴν Σύνοδον αὐτῆς, ἔχουσα οὕτω, ἐν Ἑλληνικῇ μεταφράσει καὶ Γαλλικῇ πρωτοτύπῳ :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ἀριθ. 81.

Περὶ Ἐπιθεωρήσεως Ἑργασίας εἰς τὴν Βιομηχανίαν καὶ τὸ Ἐμπόριον.

Ἡ Γενικὴ Συνδιάσκεψις τῆς Διεθνoῦς Ὁργανώσεως τῆς Ἑργασίας,

Συγκληθεῖσα ἐν Γενεῇ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἑργασίας καὶ συνεληθούσα αὐτόθι τὴν 19ην Ἰουνίου 1947 εἰς τριακοστὴν Σύνοδον αὐτῆς.

Ἀφοῦ ἀπεφάσισε τὴν ἀποδοχὴν διαφόρων προτάσεων σχετικῶν πρὸς τὴν ἐπιθεώρησιν ἐργασίας εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, ζήτημα περιλαμβανόμενον εἰς τὸ τέταρτον θῆμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς συνόδου,

Ἀφοῦ ἀπεφάσισεν ὅτι αἱ προτάσεις αὗται δεόν νὰ λάβουν τὸν τύπον Διεθνoῦς Συμβάσεως,

Ἀποδέχεται σήμερον ἑνδεκάτην Ἰουλίου χίλια ἑννεακόσια τεσσαράκοντα ἑπτὰ τὴν ὡς ἔπεται Σύμβασιν ἥτις ἀποκαλεῖται «Σύμβασις περὶ ἐπιθεωρήσεως τῆς ἐργασίας 1947».

ΜΕΡΟΣ I.

Ἐπιθεωρήσις Ἑργασίας ἐν τῇ βιομηχανίᾳ.

Ἄρθρον 1.

Ἐκαστον Μέλος τῆς Διεθνoῦς Ὁργανώσεως τῆς Ἑργασίας διὰ τὸ ὅποιον ἰσχύει ἡ παρούσα Σύμβασις, δεόν ὅπως κέκτῃται σύστημα ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας εἰς τὰ βιομηχανικὰ καταστήματα.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ σύστημα ἐπιθεωρήσεως Ἑργασίας εἰς τὰ βιομηχανικὰ καταστήματα ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς ὅλα τὰ καταστήματα διὰ τὰ ὅποια οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἐργασίας εἶναι ἐπιφορτισμένοι νὰ ἐξασφαλίζουν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νομίμων διατάξεων περὶ ὅρων ἐργασίας καὶ προστασίας τῶν ἐργαζομένων ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ ἐπαγγέλματος.

2. Ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία δύναται νὰ ἐξαίρῃ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως τὰς μεταλλευτικὰς ἐπιχειρήσεις, τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν μεταφορῶν ἢ τμήματα τῶν τοιούτων ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ Σύστημα τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας ἐπιφορτίζεται :

α) νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νομίμων διατάξεων περὶ τῶν ὁρων ἐργασίας καὶ προστασίας τῶν ἐργαζομένων ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν οἷαι εἶναι αἱ διατάξεις περὶ διαρκείας τῆς ἐργασίας, ἡμερομισθίων, ἀσφαλείας ὑγιεινῆς καὶ εὐημερίας, ἀπασχολήσεως τῶν παιδίων καὶ τῶν νεαρῶν προσώπων ὡς καὶ περὶ ἄλλων θεμάτων συναφῶν, ἐν ᾧ μέτρῳ οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἐργασίας εἶναι ἐπιφορτισμένοι μὲ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων.

β) νὰ παρέχῃ πληροφορίας καὶ τεχνικὰς συμβουλὰς πρὸς τοὺς ἐργοδότες καὶ τοὺς ἐργαζομένους ὡς πρὸς τὰ πλέον ἀποτελεσματικὰ μέσα πρὸς τήρησιν τῶν νομίμων διατάξεων.

γ) νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ἐπὶ τῶν ἐλλείψεων ἢ τῶν καταχρήσεων αἰτίνας δὲν καλύπτονται, εἰδικώτερον ὑπὸ τῶν κειμένων νομίμων διατάξεων.

2. Ἐν ᾗ περιπτώσει εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς ἐργασίας ἀνατίθενται καὶ ἄλλα καθήκοντα δεόν ὅπως μὴ παρακωλύεται ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀπρόσκοπτος ἀσκῆσις τῶν βασικῶν αὐτῶν καθηκόντων οὔτε νὰ ζημιοῦται ὅπωςδήποτε ἡ ἐξουσία ἢ ἡ

ἐπιβαλλομένη ἀμεροληψία εἰς τὰς σχέσεις μεταξύ τῶν ἐπιθεωρητῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων ἀφ' ἑτέρου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐφ' ὅσον τοῦτο συμβιβάζεται πρὸς τὴν διοικητικὴν πρακτικὴν τοῦ Μέλους ἡ ἐπιθεώρησις ἐργασίας τίθεται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον μιᾶς κεντρικῆς ἀρχῆς.

2. Προκειμένου περὶ ὁμοσπονδιακοῦ Κράτους, διὰ τοῦ ὅρου «κεντρικὴ ἀρχή» νοεῖται ἡ ὁμοσπονδιακὴ ἀρχή ἢ ἡ κεντρικὴ τοιαύτη μιᾶς μονάδος ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τὴν ὁμοσπονδίαν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ δέον ὅπως λαμβάνῃ τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα πρὸς ἐνίσχυσιν :

α) τῆς πραγματικῆς συμπράξεως μεταξύ τῶν ὑπηρεσιῶν ἐπιθεωρήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ ἄλλων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἰδρυμάτων, δι' ὧν ἀσκοῦνται ἀνάλογοι ἐργασίαι ἀφ' ἑτέρου.

β) τῆς συνεργασίας μεταξύ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων ἢ τῶν ὁργανώσεων αὐτῶν ἀφ' ἑτέρου.

Ἄρθρον 6.

Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπιθεωρήσεως ἀποτελεῖται ἀπὸ δημοσίους ὑπαλλήλους αἱ περὶ ὧν καταστατικαὶ διατάξεις καὶ αἱ συνθήκαι τῆς ὑπηρεσίας νὰ ἐξασφαλίζουν τὴν μονιμότητα τῆς ἀπασχολήσεως αὐτῶν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν των ἀπὸ πάσης κυβερνητικῆς μεταβολῆς καὶ πάσης ἀτόπου ἐξωτερικῆς ἐπιρροῆς.

Ἄρθρον 7.

1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν συνθηκῶν βάσει τῶν ὁποίων διέπονται ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας, τὰ τῆς προσλήψεως τῶν ὁργάνων τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἐργασίας προσλαμβάνονται ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἱκανοτήτων τοῦ ὑποψηφίου ὡς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς αὐτὸν ἀνατιθεμένων καθηκόντων.

2. Ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ καθορίζει τὰ μέσα ἐπαληθεύσεως τῶν ἐν λόγῳ ἱκανοτήτων.

3. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἐργασίας δέον νὰ λαμβάνουν τὴν ἐνδεικνυομένην διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, κατάρτισιν.

Ἄρθρον 8.

Τόσον οἱ ἄνδρες ὅσον καὶ αἱ γυναῖκες διορίζονται μέλη τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας ἐπιθεωρήσεως. Ἄν παρίσταται ἀνάγκη, εἰδικὰ καθήκοντα δύναται νὰ ἀνατεθοῦν εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς ἢ τὰς ἐπιθεωρητρίδας, ἀντιστοίχως.

Ἄρθρον 9.

Ἐκαστον Μέλος λαμβάνει τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς συνεργασίας ἐμπειρογνομόνων καὶ τεχνικῶν δεόντως εἰδικευμένων, συμπεριλαμβανομένων καὶ εἰδικευμένων ἱατρῶν, μηχανολόγων, ἡλεκτρολόγων καὶ χημικῶν, βάσει τῶν μεθόδων αἵτινες θεωροῦνται ὡς αἱ μᾶλλον ἐνδεικνύμεναι ὡς πρὸς τὰς τὰς ἐθνικὰς συνθήκας, ἵνα οὕτω ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νομίμων διατάξεων περὶ ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν ἐργαζομένων, κατὰ τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἐρευνῶνται τὰ ἀποτελέσματα τῶν χρησιμοποιουμένων μεθόδων καὶ ὑλικῶν ὡς καὶ τῶν μεθόδων ἐργασίας, διὰ τὴν ὑγιεινὴν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐργαζομένων ἀφ' ἑτέρου.

Ἄρθρον 10.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιθεωρητῶν ἐργασίας δέον νὰ εἶναι ἐπαρκὴς διὰ τὴν ἀσφαλῆ καὶ ἀποτελεσματικὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας ἐπιθεωρήσεως καὶ καθορίζεται, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν :

α) τῆς σημασίας τοῦ εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς ἀνατιθεμένου ἔργου καὶ ἰδία :

α') τοῦ ἀριθμοῦ, τοῦ εἶδους, τῆς σημασίας καὶ τῆς θέσεως τῶν εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἐπιθεωρήσεως ὑπαγομένων καταστημάτων,

α'') τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν διαφορῶν κατηγοριῶν ἐργαζομένων οἵτινες ἀπασχολοῦνται ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ ἐπιχειρήσεων.

α'') τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ περιπλόκου τῶν νομίμων διατάξεων ὧν δέον νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐφαρμογὴ.

β) τῶν ὑλικῶν μέσων ἐκτελέσεως τῶν τιθεμένων εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐπιθεωρητῶν.

γ) τῶν πρακτικῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας δέον νὰ λαμβάνουν χώραν αἱ ἐπισκέψεις τῶν ἐπιθεωρητῶν διὰ νὰ εἶναι ἀποτελεσματικὴ.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ λαμβάνει τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς παροχὴν εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς ἐργασίας :

α) τοπικῶν γραφείων, καταλλήλων πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ προσιτῶν εἰς οἰονδήποτε ἐνδιαφερόμενον.

β) τῶν ἀναγκαίων διευκολύνσεων μεταφορᾶς πρὸς ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν ὅσας δὲν ὑπάρχουν εὐκολίαι διὰ καταλλήλους δημοσίας μεταφοράς.

2. Ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ λαμβάνει τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν καταβολὴν εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς ἐργασίας τῶν ὁδοιπορικῶν καὶ πάσης ἄλλης συμπληρωματικῆς δαπάνης ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρον 12.

1. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἐργασίας ἐφοδιασμένοι δι' ἐγγράφων ἀποδεικτικῶν τῆς ιδιότητός αὐτῶν ἐξουσιοδοτοῦνται :

α) νὰ εἰσέρχονται ἐλευθέρως, ἀνευ προηγουμένης προειδοποιήσεως καὶ ἀνὰ πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς εἰς πᾶν κατάστημα ὑπαγόμενον εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἐπιθεωρήσεως.

β) νὰ εἰσέρχονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας εἰς πάντα χῶρον, εἰς τὸν ὅποιον ἔχουν εὐλογον αἰτίαν νὰ νομίζουσιν ὅτι ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἐπιθεωρήσεως.

γ) νὰ προβαίνουν εἰς πᾶσαν ἐξέτασιν, ἔλεγχον ἢ ἐρευναν ἣν ἤθελον κρίνει ἀναγκαίαν διὰ νὰ βεβαιωθοῦν ὅτι τηροῦνται πράγματι αἱ νόμιμοι διατάξεις καὶ ἰδία ὕψος :

γ') ὑποβάλλουσιν ἐρωτήσεις εἴτε κατ' ἰδίαν εἴτε παρουσία μαρτύρων, εἰς τὸν ἐργοδότην ἢ τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπιχειρήσεως ἐπὶ παντὸς θέματος σχετικοῦ πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νομίμων διατάξεων.

γ'') ζητοῦν ἀνακοίνωσιν τῶν βιβλίων, μητρώων καὶ ἐγγράφων ὧν ἡ τήρησις εἶναι ὑποχρεωτικὴ δυνάμει τῆς σχετικῆς πρὸς τοὺς ὅρους ἐργασίας νομοθεσίας, ἵνα ἐξακριβωθῇ ἂν εἶναι συντεταγμένα συμφώνως πρὸς τὰς νομίμους διατάξεις, ὡς καὶ λαμβάνουν ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ των.

γ''') ἀπαιτοῦν τὴν τοιχοκόλλησιν τῶν εἰδοποιήσεων τῶν ὁποίων ἡ ἐκθεσις προβλέπεται ὑπὸ τῶν νομίμων διατάξεων.

γ''') λαμβάνουσιν καὶ μεταφέρουσιν πρὸς ἀνάληψιν δείγματα τῶν χρησιμοποιουμένων ἢ κατεργαζομένων ὑλικῶν καὶ οὐσιῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ὁ ἐργοδότης ἢ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ του ἔχουν εἰδοποιηθῇ ὅτι ἐλήφθησαν καὶ παρελήφθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑλικά ἢ οὐσίαι.

2. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐπισκέψεως ἐπιθεωρήσεως, ὁ ἐπιθεωρητὴς δέον νὰ εἰδοποιῇ περὶ τῆς παρουσίας του τὸν ἐργοδότην ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, ἐκτὸς ἂν κρίνῃ ὅτι μία τοιαύτη προειδοποίησις κινδυνεύει νὰ ζημιώσῃ τὴν ἀποτελεσματικότητα τοῦ ἐλέγχου.

Ἄρθρον 13.

1. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἐργασίας ἐξουσιοδοτοῦνται ὅπως προκαλοῦν μέτρα πρὸς ἀπάληψιν τῶν διαπιστουμένων ἐλλείψεων εἰς ἐγκαταστάσεις, διαρρυθμίσεις ἢ μεθόδους ἐργασίας ἅς ἔχουν εὐλογον λόγον νὰ θεωροῦν ἀπειλὴν κατὰ τῆς υγείας ἢ τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐργαζομένων.

2. Ἴνα ὧσιν ἱκανοὶ ὅπως προκαλοῦν τὰ μέτρα ταῦτα, οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα ὅπως, ὑπὸ ἐπιφύλαξιν πάσης προσφυγῆς εἰς δικαστικὴν ἢ διοικητικὴν ἀρχὴν ἣν δύναται νὰ προβλέπῃ ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία, δίδουν ἐντολὰς ἢ προκαλοῦν τοιαύτας :

α) ὅπως ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας ἐπάγονται εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τὰς τροποποιήσεις αἵτινες εἶναι ἀναγκαῖαι πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τῶν νομίμων διατάξεων περὶ τῆς υγείας καὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐργαζομένων.

β) ὅπως λαμβάνονται μέτρα ἀμέσως ἐκτελεστὰ εἰς πε-

ριπτώσεις επικειμένου κινδύνου διὰ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐργαζομένων.

3. Ἄν ἡ ἐν παραγράφῳ 2 ὀριζομένη διαδικασία δὲν συμβάλλεται μετὰ τὴν διοικητικὴν καὶ δικαστικὴν πρακτικὴν τοῦ Μέλους, οἱ ἐπιθεωρηταὶ δικαιούνται ὥπως ἀπευθύνονται εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν πρὸς ἐκδόσιν διαταγῶν ἢ πρὸς λήψιν μέτρων ἀμέσως ἐκτελεστέων.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ἐπιθεώρησις ἐργασίας δέον νὰ εἰδοποιῇται περὶ τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας καὶ τῶν περιπτώσεων ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν, ὅφ' ἃς περιπτώσεις καὶ καθ' ὃν τρόπον προβλέπει ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία.

Ἄρθρον 15.

ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν, ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας προβλεπομένων ἐξαιρέσεων, οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἐργασίας :

α) δὲν δικαιούνται νὰ ἔχουν οἰονδήποτε συμφέρον, ἄμεσον ἢ ἔμμεσον, εἰς τὰς τελούσας ὑπὸ τὸν ἑλεγχον αὐτῶν ἐπιχειρήσεις,

β) ὑποχρεοῦνται ὥπως, ἐπὶ ἀπειλῇ ποινικῶν κυρώσεων ἢ καταλλήλων πειθαρχικῶν μέτρων, μὴ ἀποκαλύπτουν ποσῶς, ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν ἀποχώρησίν των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των, τὰ μυστικά, μεθόδους κατασκευῆς ἢ ἐμπορίου ἢ τὰς μεθόδους ἐκμεταλλεύσεως ὧν δυνατὸν νὰ ἔλαβον γινῶσιν ἐν τῇ ἐνασχήσει τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

γ) δέον ὥπως θεωροῦν ἀπλύτως ἐμπιστευτικὴν τὴν πηγὴν ἐξ ἧς ἔλαβον γινῶσιν αἰσυδῆποτε παραπόνου σχετικοῦ πρὸς τὰς ἐλλείψεις ἃς παρουσιάζει ἡ ἐγκατάστασις ἢ τὴν παράβασιν τῶν νομίμων διατάξεων, προσέτι δὲ νὰ ἀπέχουν τοῦ νὰ ἀποκαλύπτουν εἰς τὸν ἐργοδότην ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐγένετο συνεπεῖα παραπόνου.

Ἄρθρον 16.

Τὰ καταστήματα δέον ὥπως ἐπιθεωρῶνται ὅσον συχνότερον καὶ ἐπιμελέστερον εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀποτελεσματικῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν λόγῳ νομίμων διατάξεων.

Ἄρθρον 17.

1. Πρόσωπα παραβαίνοντα ἢ ἀμελοῦντα τὴν τήρησιν τῶν νομίμων διατάξεων ἢ ἐκτέλεις τῶν ὁποίων ἔχει ἀνατεθῆ εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς ἐργασίας, ὑπόκεινται εἰς ἀμέσους νομίμους διώξεις ἀνευ προηγουμένης εἰδοποιήσεως. Ἐν τούτοις, ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία δύναται νὰ προβλέπῃ ἐξαιρέσεις δι' ἃς περιπτώσεις δέον νὰ προηγηθῇ εἰδοποιήσις ἵνα θεραπεύηται ἡ κατάστασις ἢ νὰ λαμβάνωνται πρὸς λήψιν μέτρα.

2. Ἐπαφίεται εἰς τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τῶν ἐπιθεωρητῶν ἐργασίας ὥπως προβαίνουν εἰς εἰδοποιήσεις ἢ εἰς συμβουλὰς ἀντὶ νὰ προβαίνουσιν ἢ συνιστοῦν διώξεις.

Ἄρθρον 18.

Κατάλληλοι κυρώσεις εἰς περίπτωσιν παραβάσεως τῶν νομίμων διατάξεων ὧν ἡ ἐφαρμογὴ ὑπόκειται εἰς τὸν ἑλεγχον τῶν ἐπιθεωρητῶν ἐργασίας καὶ παρεμβολῆς ἐμποδίων εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς ἐργασίας ἐν τῇ ἐνασχήσει τῶν καθηκόντων των, δέον νὰ προβλέπονται ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας καὶ νὰ ἐφαρμόζωνται ἀποτελεσματικῶς.

Ἄρθρον 19.

1. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἐργασίας ἢ τὰ τοπικὰ γραφεῖα ἐπιθεωρήσεως, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, ὑποχρεοῦνται ὥπως ὑποβάλλουν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀρχὴν ἐπιθεωρήσεως περιοδικὰ ἐκθέσεις γενικοῦ χαρακτῆρος ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνεργειῶν των.

2. Αἱ ἐκθέσεις αὗται συντάσσονται κατὰ τὸν, ὑπὸ τῆς κεντρικῆς ἀρχῆς ὀριζόμενον τρόπον, καὶ πραγματοποιοῦνται θέματα ὑποδεικνύμενα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὑπὸ τῆς κεντρικῆς ἀρχῆς. Ὑποβάλλονται τοῦλάχιστον ὅσον συχνότερον ὑποδειχθῇ ὑπὸ τῆς κεντρικῆς ἀρχῆς καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει τοῦλάχιστον ἀπ᾽ τοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ κεντρικὴ ἀρχὴ ἐπιθεωρήσεως δημοσιεύει ἐτησίαν ἐκθέσιν, γενικοῦ χαρακτῆρος, ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν ὑπηρεσιῶν ἐπιθεωρήσεως τῶν τελούντων ὑπὸ τὸν ἑλεγχον αὐτῆς.

2. Αἱ ἐκθέσεις αὗται δημοσιεύονται ἐντὸς λογικῆς προθεσμίας ἥτις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ὑπερβαίνει τοὺς δώδεκα μῆνας, ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους εἰς τὸ ὅποιον ἡ ἐκθέσις ἀναφέρεται.

3. Ἀντίγραφα τῶν ἐτησίων ἐκθέσεων ἀνακοινοῦνται εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας ἐντὸς λογικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των ἥτις ὑποσέδηποτε δὲν θὰ ὑπερβαίῃ τοὺς τρεῖς μῆνας.

Ἄρθρον 21.

Ἡ ὑπὸ τῆς κεντρικῆς ἀρχῆς ἐπιθεωρήσεως δημοσιευομένη ἐτησίαν ἐκθέσις ἀναφέρεται εἰς τὰ κάτωθι θέματα :

α) τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας,

β) τὸ προσωπικὸν τῆς ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας,

γ) τὰς στατιστικὰς τῶν καταστημάτων τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν ἑλεγχον τῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν, εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ταύτας, ἀπασχολουμένων ἐργαζομένων,

δ) τὰς στατιστικὰς τῶν ἐπισκέψεων ἐπιθεωρήσεως,

ε) τὰς στατιστικὰς τῶν διαπραχθεισῶν παραβάσεων καὶ τῶν ἐπιβληθεισῶν κυρώσεων,

στ) τὰς στατιστικὰς τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας,

ζ) τὰς στατιστικὰς τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν, ὡς καὶ ἐπὶ παντὸς ἄλλου σημείου ἀναφερομένου εἰς τὰ ὡς ἄνω θέματα, ἐφ' ὅσον τὰ θέματα καὶ τὰ σημεῖα ταῦτα ὑπόκεινται εἰς τὸν ἑλεγχον τῆς κεντρικῆς ταύτης ἀρχῆς.

ΜΕΡΟΣ II.

Ἐπιθεώρησις ἐργασίας ἐν τῷ Ἐμπορίῳ

Ἄρθρον 22.

Ἐκαστον Μέλος τῆς Διεθνoῦς Ὁργανώσεως τῆς Ἐργασίας, διὰ τὸ ὅποιον ἰσχύει τὸ μέρος τοῦτο τῆς παρούσης Συμβάσεως δέον νὰ ἔχῃ σύστημα ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων.

Ἄρθρον 23.

Τὸ σύστημα ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων ἐφαρμόζεται εἰς τὰ καταστήματα εἰς τὰ ὁποῖα οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἐργασίας ἐπιφορτίζονται νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νομίμων διατάξεων ὡς πρὸς τὰς συνθήκας ἐργασίας καὶ τὴν προστασίαν τῶν ἐργαζομένων ἐν τῇ ἐνασχήσει τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν.

Ἄρθρον 24.

Τὸ σύστημα ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων δέον ὥπως μὴ ἀφίσταται τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 3-21 τῆς παρούσης Συμβάσεως, καθ' ὃ μέτρον ταῦτα δύνανται, νὰ ἔχουν ἐφαρμογὴν.

ΜΕΡΟΣ III.

Διάφορα μέτρα

Ἄρθρον 25.

1. Πᾶν Μέλος τῆς Διεθνoῦς Ὁργανώσεως τῆς Ἐργασίας ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν Σύμβασιν δύναται διὰ δηλώσεώς του προσηρηθῆναι εἰς τὴν ἐπικύρωσιν ταύτην, νὰ ἐξαίρῃ τὸ μέρος II ἐκ τῆς ἀποδοχῆς τῆς Συμβάσεως.

2. Πᾶν Μέλος τὸ ὅποιον ἔχει προβῇ εἰς τοιαύτην δήλωσιν δύναται ὑποτεδήποτε νὰ τὴν ἀκυροῖ διὰ μεταγενεστέρας τοιαύτης.

3. Πᾶν Μέλος διὰ τὸ ὅποιον ἰσχύει δῆλωσις γενομένη συμφώνως πρὸς τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐκθέτει κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐτησίαν ἐκθέσιν αὐτοῦ, τὴν κατάστασιν τῆς νομοθεσίας τῆς καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ὡς πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Μέρους II τῆς παρούσης Συμβάσεως, καθορίζον ἐν τίνι μέτρῳ ἐφήρμοσε ἢ προτίθεται νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς ἐν λόγῳ διατάξεις.

Ἄρθρον 26.

Εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν φαίνεται βέβαιον ὅτι μία ἐπιχειρήσις ἢ τμήμα ἢ ὑπηρεσία ἐπιχειρήσεως ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν ἀπόκειται νὰ διευθετήσῃ τὸ ζήτημα.

Ἄρθρον 27.

Εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν ὁ ὅρος «νόμιμοι διατάξεις» περιλαμβάνει πλὴν τῆς νομοθεσίας καὶ τὰς ἀποφάσεις διαιτησίας, τὰς συλλογικὰς συμβάσεις τὰς ἐχούσας ἰσχύν νόμου,

μέ την εξασφάλισιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὁποίων ἔχουν ἐπιφορτισθῇ οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἐργασίας.

Ἄρθρον 28.

Λεπτομερεῖς πληροφορίες ἀφορῶσαι πᾶσαν τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν ἐκδοθεῖσαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως, περιλαμβάνονται εἰς τὰς ἐτησίας ἐκθέσεις τὰς ὑποβλητέας συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Διεθνούς Ὁργανώσεως τῆς Ἑργασίας.

Ἄρθρον 29.

1. Ὅσακις τὸ ἔδαφος Μέλους περιλαμβάνει εὐρείας περιοχὰς ὅπου λόγῳ τῆς ἀραιότητος τοῦ πληθυσμοῦ ἢ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐξελίξεώς των, ἢ ἀρμοδία ἀρχὴ φρονεῖ ὅτι εἶναι ἀδύνατος ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως, δύναται νὰ ἐξαίρῃ τὰς ἐν λόγῳ περιοχὰς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Συμβάσεως εἴτε γενικῶς εἴτε ἀποδεχομένη ἅς ἐξαίρεσεις κρίνει προσφόρους ὡς πρὸς ὠρισμένα καταστήματα ἢ ὠρισμένας ἐργασίας.

2. Πᾶν Μέλος δέον, εἰς τὴν πρώτην ἐτησίαν αὐτοῦ ἐκθεσιν περὶ ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως, τὴν ὑποβλητέαν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Διεθνούς Ὁργανώσεως τῆς Ἑργασίας, ἀναφέρει πᾶσαν περιοχὴν διὰ τὴν ὁποίαν προτίθεται νὰ προσφύγῃ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐκθέτον τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους προτίθεται νὰ προσφύγῃ εἰς τὰς διατάξεις ταύτας. Κατ' ἀκολουθίαν οὐδὲν Μέλος δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἰμὴ μόνον ὡς πρὸς τὰς περιοχὰς τὰς ὁποίας ἔχει οὕτως ὑποδείξει.

3. Πᾶν Μέλος προσφεύγον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου δέον, εἰς τὰς μεταγενεστέρας ἐτησίας ἐκθέσεις του, νὰ ἀναφέρῃ τὰς περιοχὰς δι' ἃς παραιτεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς προσφυγῆς εἰς τὰς εἰρημένας διατάξεις.

Ἄρθρον 30.

1. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἔδαφη τὰ μνημονευθέντα εἰς τὸ ἄρθρον 35 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Διεθνούς Ὁργανώσεως τῆς Ἑργασίας ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῆς Πράξεως τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Διεθνούς Ὁργανώσεως τῆς Ἑργασίας τοῦ ἔτους 1946 καὶ ἐξαίρουμένων τῶν ἐδαφῶν περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 4 καὶ 5 τοῦ οὕτω τροποποιηθέντος ἄρθρου, πᾶν Μέλος τῆς Ὁργανώσεως ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν Σύμβασιν δέον ὅπως ἐντὸς τῆς βραχυτέρας δυνατῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεώς του ἀνακοινῇ πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνούς Γραφείου Ἑργασίας δῆλωσιν γνωρίζουσιν:

α) τὰ ἔδαφη διὰ τὰ ὁποῖα ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως ἐφαρμοσθῶν ἄνευ τροποποιήσεων,

β) τὰ ἔδαφη διὰ τὰ ὁποῖα ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως ἐφαρμοσθῶν μετὰ τροποποιήσεων καὶ εἰς τὶ συνίστανται αἱ ἐν λόγῳ τροποποιήσεις,

γ) τὰ ἔδαφη εἰς τὰ ὁποῖα ἡ Σύμβασις εἶναι ἀνεφάρμοστος καὶ ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει τοὺς λόγους οὕτινες τὴν καθιστοῦν ἀνεφάρμοστον,

δ) τὰ ἔδαφη διὰ τὰ ὁποῖα ἐπιφυλάσσεται νὰ ἀποφασίσῃ.

2. Αἱ εἰς τὰ ἔδαφια α') καὶ β') τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου μνημονευόμεναι ὑποχρεώσεις θεωροῦνται ὡς ἀποτελοῦσαι ἀναπόσπαστον μέρος τῆς ἐπικυρώσεως καὶ ἐφαρμόζονται ὁμοίως.

3. Πᾶν Μέλος δύναται διὰ νεωτέρας δηλώσεως νὰ παραιτῆται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ἐν τῇ προγενεστέρᾳ δηλώσει του διατυπωθεισῶν ἐπιφυλάξεων δυνάμει τῶν ἐδαφίων β'), γ') καὶ δ') τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Πᾶν Μέλος καθ' ὃ χρονικὰ διαστήματα ἐπιτρέπεται ἡ καταγγελία τῆς παρούσης Συμβάσεως, συμφώνως πρὸς

τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 34, ἀνακοινεῖ πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν νεωτέραν δῆλωσιν τροποποιουσαν ὅπωςδῆποτε τοὺς ὅρους πάσης προγενεστέρης δηλώσεως καὶ γνωρίζουσιν τὴν κρατοῦσαν κατάστασιν εἰς καθωρισμένα ἔδαφη.

Ἄρθρον 31.

1. Ὅσακις τὰ θέματα περὶ ὧν πραγματεύεται ἡ παρούσα Σύμβασις ἀνήκουν εἰς τὴν καθαυτὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἀρχῶν μὴ μητροπολιτικῶν ἐδαφους, τὸ ὑπεύθυνον διὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τοῦ ἐδαφους τούτου, Μέλος δύναται ν' ἀνακοινῇ ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ εἰρημένου ἐδαφους, εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνούς Γραφείου Ἑργασίας καὶ ἐν ὄνόματι τοῦ ἐδαφους, δῆλωσιν ἀποδοχῆς τῶν ἐκ τῆς Συμβάσεως ὑποχρεώσεων.

2. Δηλώσεις ἀποδοχῆς τῶν ἐκ τῆς παρούσης Συμβάσεως ὑποχρεώσεων δύναται νὰ ἀνακοινεῖται εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνούς Γραφείου Ἑργασίας:

α) ὑπὸ δύο (2) ἢ περισσοτέρων Μελῶν τῆς Ὁργανώσεως δι' ἔδαφος τελούν ὑπὸ τὴν συνηνωμένην αὐτῶν ἐξουσίαν,

β) ὑπὸ πάσης διεθνούς ἀρχῆς ὑπευθύνου διὰ τὴν διοίκησιν ἐδαφους, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν ἢ πάσης ἄλλης ἐν ἰσχύϊ διατάξεως ἀφορώσης τὸ ἔδαφος τοῦτο.

3. Αἱ πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνούς Γραφείου Ἑργασίας ἀνακοινούμεναι δηλώσεις συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου, δέον ὅπως ἀναγράφουν ἂν αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως θέλουν ἐφαρμοσθῇ μετὰ ἢ ἄνευ τροποποιήσεως. Ὅσακις ἡ δῆλωσις ἀναφέρει ὅτι αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως ἐφαρμόζονται ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τροποποιήσεων, δέον νὰ προσδιορίξῃ εἰς τὶ συνίστανται αἱ ἐν λόγῳ τροποποιήσεις.

4. Τὸ ἐνδιαφερόμενον Μέλος ἢ τὰ Μέλη ἢ ἡ ἐνδιαφερομένη διεθνὴς ἀρχή, δύναται διὰ μεταγενεστέρως δηλώσεως νὰ παραιτηθῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ δικαιώματος προσφυγῆς εἰς τροπικολογίαν μνημονευθεῖσαν εἰς προγενεστέραν αὐτῶν δῆλωσιν.

5. Τὸ ἐνδιαφερόμενον Μέλος ἢ τὰ Μέλη ἢ ἡ ἐνδιαφερομένη διεθνὴς ἀρχή, δύναται ὅπως, κατὰ τὰ χρονικὰ διαστήματα καθ' ὃ ἐπιτρέπεται ἡ καταγγελία τῆς Συμβάσεως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 34, ἀνακινῶν εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τὴν νεωτέραν δῆλωσιν τροποποιητικὴν τῶν ὅρων πάσης προγενεστέρως αὐτῶν δηλώσεως καὶ γνωρίζουν τὴν κατάστασιν ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συμβάσεως ταύτης.

ΜΕΡΟΣ IV.

Τελικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 32.

Αἱ ἐπίσημοι ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης Συμβάσεως δέον ὅπως ἀνακοινεῖται εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνούς Γραφείου Ἑργασίας παρ' οὗ καὶ καταχωρίζονται.

Ἄρθρον 33.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις δεσμεύει μόνον τὰ Μέλη τῆς Διεθνούς Ὁργανώσεως τῆς Ἑργασίας ὧν ἡ ἐπικύρωσις ἔχει καταχωριοθῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

2. Τίθεται ἐν ἰσχύϊ δώδεκα μῆνας μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καταχώρισιν τῶν ἐπικυρώσεων 2 Μελῶν.

3. Κατ' ἀκολουθίαν ἡ Σύμβασις αὐτὴ ἀρχεταὶ ἰσχύουσα δι' ἕκαστον Μέλος δώδεκα μῆνας ἀπ' ἧς καταχωρισθῇ ἡ ἐπικύρωσις αὐτῆς.

Ἄρθρον 34.

1. Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν Σύμβασιν δύ-

ναι να καταγγείλη ταύτην μετά πάροδον δεκαετίας από τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς, διὰ πράξεως ἀνακοινουμένης εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἑργασίας καὶ ὑπ' αὐτοῦ καταχωριζομένης. Ἡ καταγγελία ἔχει ἀποτελέσματα μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτῆς.

2. Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν τὸ ὅποῖον, ἐντὸς ἔτους, ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ μνημονευομένης δεκαετίας δὲν κάμει χρῆσιν τοῦ; ὑπὸ τοῦ παρόντος ἀρθρου προβλεπομένου δικαιώματος καταγγελίας, δεσμεύεται διὰ μίαν νέαν δεκαετίαν καὶ συνεπῶς δικαιούται νὰ καταγγείλῃ τὴν παροῦσαν Σύμβασιν ἐπὶ τῇ λήξει ἐκάστης δεκαετίας ὑπὸ τοὺς εἰς τὸ παρὸν ἀρθρον προβλεπομένους ὅρους.

Ἄρθρον 35.

1. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἑργασίας γνωστοποιεῖ εἰς ἅπαντα τὰ Μέλη τῆς Διεθνoῦς Ὀργάνωσης τῆς Ἑργασίας τὴν καταχώρισιν πασῶν τῶν ἐπικυρώσεων καὶ καταγγελιῶν αἰτινες ἀνακοινούνται πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τῶν Μελῶν τῆς Ὀργάνωσης.

2. Γνωστοποιῶν εἰς τὰ Μέλη τῆς Ὀργάνωσης τὴν καταχώρισιν τῆς δευτέρας ἐπικυρώσεως ἥτις τῷ ἔχει ἀνακοινωθῇ, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἐπισύρει τὴν προσοχὴν τῶν Μελῶν τῆς Ὀργάνωσης ἐπὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 36.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἑργασίας, ἀνακοινοῖ πρὸς καταχώρισιν εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 102 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν πλήρεις πληροφορίας σχετικὰς πρὸς ὅλας τὰς ἐπικυρώσεις καὶ ὅλας τὰς πράξεις καταγγελίας τὰς ὁποίας ἔχει καταχωρίσει συμφώνως πρὸς τὰ προηγούμενα ἀρθρα.

Ἄρθρον 37.

Ἐπὶ τῇ λήξει ἐκάστης δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἑργασίας δέον ὅπως ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνδιάσκεψιν ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ ἀποφασίζει ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις ἀναγραφῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνδιασκέψεως, θέματος ὁλικῆς ἢ μερικῆς ἀναθεωρήσεως ταύτης.

Ἄρθρον 38.

1. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Συνδιάσκεψις ἀποδεχθῇ νεωτέραν Σύμβασιν ἐπαγομένην ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀναθεώρησιν τῆς παρούσης καὶ ἐφ' ὅσον ἡ νέα Σύμβασις δὲν ὀρίζει ἄλλως :

α) ἡ ἐπικύρωσις ὑπὸ Μέλους τῆς νεωτέρας Συμβάσεως τῆς ἐπαγομένης ἀναθεώρησιν ἐπάγεται αὐτοδικαίως, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἀνω ἀρθρου 43, ἄμεσον καταγγελίαν τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι ἔχει τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἡ ἐπαγομένη τὴν ἀναθεώρησιν νέαν Σύμβασιν,

β) ἀφ' ἧς ἡ ἐπαγομένη τὴν ἀναθεώρησιν νέαν Σύμβασιν τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἡ παρούσα Σύμβασις παύει νὰ εἶναι δεκτικὴ ἐπικυρώσεως ὑπὸ τῶν μελῶν.

2. Ἡ παρούσα Σύμβασις παραμένει ἐν τοῦτοις ἐν ἰσχύϊ ὑπὸ τὸν τύπον καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς διὰ τὰ Μέλη ἅτινα ἐπικυρώσαντα αὐτὴν ἔν ᾗθελον ἐπικυρώσει τὴν ἀναθεωροῦσαν ταύτην νέαν Σύμβασιν.

Ἄρθρον 39.

Τὸ γαλλικὸν καὶ ἀγγλικὸν κείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως εἶναι ἕξ ἴσου ἀuthεντικά.

CONVENTION CONCERNANT L'INSPECTION DU TRAVAIL DANS L'INDUSTRIE ET LE COMMERCE.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 19 juin 1947, en sa trentième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'inspection du travail dans l'industrie et le commerce, question qui constitue le quatrième point à l'ordre du jour de la session,

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale, adopte, ce onzième jour de juillet mil neuf cent quarantesept, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur l'inspection du travail, 1947 :

PARTIE I.

Inspection du travail dans l'industrie.

Article 1.

Chaque Membre de l'Organisation internationale du Travail pour lequel la présente convention est en vigueur doit avoir un système d'inspection du travail dans les établissements industriels.

Article 2.

1. Le système d'inspection du travail dans les établissements industriels s'appliquera à tous les établissements pour lesquels les inspecteurs du travail sont chargés d'assurer l'application des dispositions légales relatives aux conditions du travail et à la protection des travailleurs dans l'exercice de leur profession.

2. La législation nationale pourra exempter les entreprises minières et de transport ou des parties de telles entreprises de l'application de la présente convention.

Article 3.

1. Le système d'inspection du travail sera chargé :

- a) d'assurer l'application des dispositions légales relatives aux conditions du travail et à la protection des travailleurs dans l'exercice de leur profession, telles que les dispositions relatives à la durée du travail, aux salaires, à la sécurité, à l'hygiène et au bien-être, à l'emploi des enfants et des adolescents, et à d'autres matières connexes, dans la mesure où les inspecteurs du travail sont chargés d'assurer l'application desdites dispositions ;

- b) de fournir des informations et des conseils techniques aux employeurs et aux travailleurs sur les moyens les plus efficaces d'observer les dispositions légales ;

- c) de porter à l'attention de l'autorité compétente les déficiences ou les abus qui ne sont pas spécifiquement couverts par les dispositions légales existantes.

2. Si d'autres fonctions sont confiées aux inspecteurs du travail celles-ci ne devront pas faire obstacle à l'exercice de leurs fonctions principales ni porter préjudice d'une manière quelconque à l'autorité ou à l'impartialité nécessaires aux inspecteurs dans leurs relations avec les employeurs et les travailleurs.

Article 4

1. Pour autant que cela sera compatible avec la pratique administrative du Membre, l'inspection du travail sera placée sous la surveillance et le contrôle d'une autorité centrale.

2. S'il s'agit d'un Etat fédératif le terme « autorité centrale » pourra désigner soit l'autorité fédérale, soit une autorité centrale d'une entité constituante fédérée.

Article 5

L'autorité compétente devra prendre les mesures appropriées pour favoriser :

- a) une coopération effective entre les services d'ins-

pection d'une part, et d'autres services gouvernementaux et les institutions publiques et privées exerçant des activités analogues, d'autre part ;

b) la collaboration entre les fonctionnaires de l'inspection du travail et les employeurs et les travailleurs ou leurs organisations.

Article 6

Le personnel de l'inspection sera composé de fonctionnaires publics dont le statut et les conditions de service leur assurent la stabilité dans leur emploi et les rendent indépendants de tout changement et de toute influence extérieure induc.

Article 7

1. Sous réserve des conditions auxquelles la législation nationale soumettrait le recrutement des membres des services publics, les inspecteurs du travail seront recrutés uniquement sur la base de l'aptitude du candidat à remplir les tâches qu'il aura à assumer.

2. Les moyens de vérifier ces aptitudes seront déterminés par l'autorité compétente.

3. Les inspecteurs du travail doivent recevoir une formation appropriée, pour l'exercice de leurs fonctions.

Article 8

Les femmes aussi bien que les hommes pourront être désignées comme membres du personnel du service d'inspection ; si besoin est des tâches spéciales pourront être assignées aux inspecteurs ou aux inspectrices respectivement.

Article 9

Chaque Membre prendra les mesures nécessaires pour assurer la collaboration d'experts et de techniciens dûment qualifiés y compris des techniciens en médecine, en mécanique, en électricité et en chimie, au fonctionnement de l'inspection, selon les méthodes jugées les plus appropriées aux conditions nationales, afin d'assurer l'application des dispositions légales relatives à l'hygiène et à la sécurité des travailleurs dans l'exercice de leur profession, et de s'enquérir des effets des procédés employés, des matières utilisées et des méthodes de travail, sur l'hygiène et la sécurité des travailleurs.

Article 10

Le nombre des inspecteurs du travail sera suffisant pour permettre d'assurer l'exercice efficace des fonctions du service d'inspection et sera fixé en tenant compte :

a) de l'importance des tâches que les inspecteurs auront à accomplir et notamment :

i) du nombre de la nature de l'importance et de la situation des établissements assujettis au contrôle de l'inspection ;

ii) du nombre et de la diversité des catégories de travailleurs qui sont occupés dans ces établissements ;

iii) du nombre et de la complexité des dispositions légales dont l'application doit être assurée ;

b) des moyens matériels d'exécution mis à la disposition des inspecteurs ;

c) des conditions pratiques dans lesquelles les visites d'inspection devront s'effectuer pour être efficaces.

Article 11

1. L'autorité compétente prendra les mesures nécessaires en vue de fournir aux inspecteurs du travail :

a) bureaux locaux aménagés de façon appropriée aux besoins du service et accessibles à tous intéressés ;

b) les facilités de transport nécessaires à l'exercice de leurs fonctions lorsqu'il n'existe pas de facilités de transport public appropriées.

2. L'autorité compétente prendra les mesures nécessaires en vue du remboursement aux inspecteurs du travail de tous frais de déplacement et de toutes dépenses accessoires nécessaires à l'exercice de leurs fonctions.

Article 12.

1. Les inspecteurs du travail munis de pièces justificatives de leurs fonctions seront autorisés :

a) à pénétrer librement sans avertissement préalable à toute heure du jour et de la nuit dans tout établissement assujetti au contrôle de l'inspection ;

b) à pénétrer de jour dans tous les locaux qu'ils peuvent avoir un motif raisonnable de supposer être assujettis au contrôle de l'inspection ;

c) à procéder à tous examens, contrôles ou enquêtes jugés nécessaires pour s'assurer que les dispositions légales sont effectivement observées, et notamment :

i) à interroger, soit seuls, soit en présence de témoins l'employeur ou le personnel de l'entreprise sur toutes les matières relatives à l'application des dispositions légales ;

ii) à demander communication de tous livres, registres et documents dont la tenue est prescrite par la législation relative aux conditions de travail, en vue d'en vérifier la conformité avec les dispositions légales et de les copier ou d'en établir des extraits ;

iii) à exiger l'affichage des avis dont l'apposition est prévue par les dispositions légales ;

iv) à prélever et à emporter aux fins d'analyse des échantillons des matières et substances utilisées ou manipulées, pourvu que l'employeur ou son représentant soit averti que des matières ou substances ont été prélevées et emportées à cette fin.

2. A l'occasion d'une visite d'inspection, l'inspecteur devra informer de sa présence l'employeur ou son représentant, à moins qu'il n'estime qu'un tel avis risque de porter préjudice à l'efficacité du contrôle.

Article 13.

1. Les inspecteurs du travail seront autorisés à provoquer des mesures destinées à éliminer les déficiences constatées dans une installation, un aménagement ou des méthodes de travail qu'ils peuvent avoir un motif raisonnable de considérer comme une menace à la santé ou à la sécurité des travailleurs.

2. Afin d'être à même de provoquer ces mesures, les inspecteurs auront le droit, sous réserve de tout recours judiciaire ou administratif que pourrait prévoir la législation nationale, d'ordonner ou de faire ordonner :

a) que soient apportées aux installations, dans un délai fixé, les modifications qui sont nécessaires pour assurer l'application stricte des dispositions légales concernant la santé et la sécurité des travailleurs ;

b) que des mesures immédiatement exécutoires soient prises dans les cas de danger imminent pour la santé et la sécurité des travailleurs.

3. Si la procédure fixée au paragraphe 2 n'est pas compatible avec la pratique administrative et judiciaire du Membre, les inspecteurs auront le droit de saisir l'autorité compétente pour qu'elle formule des injonctions ou fasse prendre des mesures immédiatement exécutoires.

Article 14.

L'inspection du travail devra être informée des accidents du travail et des cas de maladie professionnelle dans les cas et de la manière qui seront prescrits par la législation nationale.

Article 15.

Sous réserve des exceptions que la législation nationale pourrait prévoir, les inspecteurs du travail :

a) n'auront pas le droit d'avoir un intérêt quelconque direct ou indirect dans les entreprises placées sous leur contrôle ;

b) seront tenus, sous peine de sanctions pénales ou de mesures disciplinaires appropriées, de ne point révéler, même après avoir quitté leur service, les secrets de fabrication ou de commerce ou les procédés d'exploit-

tation dont ils peuvent avoir eu connaissance dans l'exercice de leurs fonctions;

c) devront traiter comme absolument confidentielle la source de toute plainte leur signalant un défaut dans l'installation ou une infraction aux dispositions légales et devront s'abstenir de révéler à l'employeur ou à son représentant qu'il a été procédé à une visite d'inspection comme suite à une plainte.

Article 16.

Les établissements devront être inspectés aussi souvent et aussi soigneusement qu'il est nécessaire pour assurer l'application effective des dispositions légales en question.

Article 17.

1. Les personnes qui violeront ou négligeront d'observer les dispositions légales dont l'exécution incombe aux inspecteurs du travail seront passibles de poursuites légales immédiates, sans avertissement préalable. Toutefois, la législation nationale pourra prévoir des exceptions pour les cas où un avertissement préalable devra être donné afin qu'il soit remédié à la situation ou que des mesures préventives soient prises.

2. Il est laissé à la libre décision des inspecteurs du travail de donner des avertissements ou des conseils au lieu d'intenter ou de recommander des poursuites.

Article 18.

Des sanctions appropriées pour violation des dispositions légales dont l'application est soumise au contrôle d'inspecteurs du travail et pour obstruction faite aux inspecteurs du travail dans l'exercice de leurs fonctions seront prévues par la législation nationale et effectivement appliquées.

Article 19.

1. Les inspecteurs du travail ou les bureaux d'inspection locaux, selon les cas, seront tenus de soumettre à l'autorité centrale d'inspection des rapports périodiques d'un caractère général sur les résultats de leurs activités.

2. Ces rapports seront établis selon la manière prescrite par l'autorité centrale et traiteront des sujets indiqués de temps à autre par l'autorité centrale; Ils seront soumis au moins aussi fréquemment que l'autorité centrale le prescrira, et, dans tous les cas, au moins une fois par année.

Article 20.

1. L'autorité centrale d'inspection publiera un rapport annuel de caractère général sur les travaux des services d'inspection placés sous son contrôle.

2. Ces rapports seront publiés dans un délai raisonnable ne dépassant en aucun cas douze mois, à partir de la fin de l'année à laquelle ils se rapportent.

3. Des copies des rapports annuels seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail dans un délai raisonnable après leur parution, mais en tout cas dans un délai ne dépassant pas trois mois.

Article 21.

La rapport annuel publié par l'autorité centrale d'inspection portera sur les sujets suivants:

- a) lois et règlements relevant de la compétence de l'inspection du travail;
 - b) personnel de l'inspection du travail;
 - c) statistiques des établissements assujettis au contrôle de l'inspection et nombre des travailleurs occupés dans ces établissements;
 - d) statistiques des visites d'inspection;
 - e) statistiques des infractions commises et des sanctions imposées;
 - f) statistiques des accidents du travail;
 - g) statistiques des maladies professionnelles;
- ainsi que sur tous autres points se rapportant à ces matières pour autant que ces sujets et ces points relèvent du contrôle de cette autorité centrale.

PARTIE II

II. Inspection du travail dans le commerce

Article 22.

Chaque Membre de l'Organisation internationale du Travail pour lequel la présente partie de la présente convention est en vigueur doit avoir un système d'inspection du travail dans les établissements commerciaux.

Article 23.

Le système d'inspection du travail dans les établissements commerciaux s'applique aux établissements pour lesquels les inspecteurs du travail sont chargés d'assurer l'application des dispositions légales relatives aux conditions du travail et à la protection des travailleurs dans l'exercice de leur profession.

Article 24.

Le système d'inspection du travail dans les établissements commerciaux devra satisfaire aux dispositions des articles 3 à 21 de la présente convention, pour autant qu'ils sont applicables.

PARTIE III

Mesures Diverses

Article 25.

1. Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente convention peut, par une déclaration accompagnant sa ratification, exclure la partie II de son acceptation de la convention.

2. Tout Membre qui a fait une telle déclaration peut l'annuler en tout temps par une déclaration ultérieure.

3. Tout Membre à l'égard duquel est en vigueur une déclaration faite conformément au paragraphe 1 du présent article indiquera chaque année, dans son rapport annuel sur l'application de la présente convention, l'état de sa législation et de sa pratique concernant les dispositions de la partie II de la présente convention en précisant dans quelle mesure il a été donné suite ou il est proposé de donner suite auxdites dispositions.

Article 26.

Dans les cas où il ne paraît pas certain qu'un établissement ou une partie ou un service d'un établissement sont soumis à la présente convention, c'est à l'autorité compétente qu'il appartiendra de trancher la question.

Article 27.

Dans la présente convention le terme «dispositions légales» comprend, outre la législation, les sentences arbitrales et les contrats collectifs ayant force de loi et dont les inspecteurs du travail sont chargés d'assurer l'application.

Article 28.

Des informations détaillées concernant toute la législation nationale donnant effet aux dispositions de la présente convention seront contenues dans les rapports annuels à soumettre conformément à l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail.

Article 29.

1. Lorsque le territoire d'un Membre comprend de vastes régions où, en raison du caractère clairsemé de la population ou en raison de l'état de leur développement, l'autorité compétente estime impraticable d'appliquer les dispositions de la présente convention, elle peut exempter lesdites régions de l'application de la convention soit d'une manière générale, soit avec les exceptions qu'elle juge appropriées à l'égard de certains établissements ou de certains travaux.

2. Tout Membre doit indiquer, dans son premier rapport annuel à soumettre sur l'application de la présente convention en vertu de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, toute région pour laquelle il se propose d'avoir recours aux dispositions du présent article, et doit donner les raisons pour

lesquelles il se propose d'avoir recours à ces dispositions. Par la suite, aucun Membre ne pourra recourir aux dispositions du présent article, sauf en ce qui concerne les régions qu'il aura ainsi indiquées.

3. Tout Membre recourant aux dispositions du présent article doit indiquer, dans ses rapports annuels ultérieurs, les régions pour lesquelles il renonce au droit de recourir auxdites dispositions.

Article 30.

1. En ce qui concerne les territoires mentionnés par l'article 35 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail telle qu'elle a été amendée par l'Instrument d'amendement à la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, 1946, à l'exclusion des territoires visés par les paragraphes 4 et 5 dudit article ainsi amendé, tout Membre de l'Organisation qui ratifie la présente convention doit communiquer au Directeur général du Bureau international du Travail, dans le plus bref délai possible après sa ratification, une déclaration faisant connaître :

a) les territoires pour lesquels il s'engage à ce que les dispositions de la convention soient appliquées sans modification ;

b) les territoires pour lesquels il s'engage à ce que les dispositions de la convention soient appliquées avec des modifications, et en quoi consistent lesdites modifications ;

c) les territoires auxquels la convention est inapplicable et, dans ces cas, les raisons pour lesquelles elle est inapplicable ;

d) les territoires pour lesquels il réserve sa décision.

2. Les engagements mentionnés aux alinéas a) et b) du premier paragraphe du présent article seront réputés parties intégrantes de la ratification et porteront des effets identiques.

3. Tout Membre pourra renoncer par une nouvelle déclaration à tout ou partie des réserves contenues dans sa déclaration antérieure en vertu des alinéas b), c) et d) du paragraphe 1 du présent article.

4. Tout Membre pourra, pendant les périodes au cours desquelles la présente convention peut être dénoncée conformément aux dispositions de l'article 34, communiquer au Directeur général une nouvelle déclaration modifiant à tout autre égard les termes de toute déclaration antérieure et faisant connaître la situation dans des territoires déterminés.

Article 31.

1. Lorsque les questions traitées par la présente convention entrent dans le cadre de la compétence propre des autorités d'un territoire non métropolitain, le Membre responsable des relations internationales de ce territoire, en accord avec le gouvernement dudit territoire, pourra communiquer au Directeur général du Bureau international du Travail une déclaration d'acceptation, au nom de ce territoire, des obligations de la présente convention.

2. Une déclaration d'acceptation des obligations de la présente convention peut être communiquée au Directeur général du Bureau international du Travail :

a) par deux ou plusieurs Membres de l'Organisation pour un territoire placé sous leur autorité conjointe ;

b) par toute autorité internationale responsable de l'administration d'un territoire en vertu des dispositions de la Charte des Nations Unies ou de toute autre disposition en vigueur, à l'égard de ce territoire.

3. Les déclarations communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail conformément aux dispositions des paragraphes précédents du présent article doivent indiquer si les dispositions de la convention seront appliquées dans le territoire avec ou sans modification ; lorsque la déclaration indique que les dispositions de la convention s'appliquent sous réserve

de modifications elle doit spécifier en quoi consistent lesdites modifications.

4. Le Membre ou les Membres ou l'autorité internationale intéressés pourront renoncer entièrement ou partiellement par une déclaration ultérieure au droit d'invoquer une modification indiquée dans une déclaration antérieure.

5. Le Membre ou les Membres ou l'autorité internationale intéressés pourront, pendant les périodes au cours desquelles la convention peut être dénoncée conformément aux dispositions de l'article 34, communiquer au Directeur général une nouvelle déclaration modifiant à tout autre égard les termes de toute déclaration antérieure et faisant connaître la situation en ce qui concerne l'application de cette convention.

PARTIE IV. DISPOSITIONS FINALES

Article 32

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 33

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 34

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 35

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications, déclarations et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquées le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 36

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications, de toutes déclarations et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 37

A l'expiration de chaque période de dix années à compter de l'entrée en vigueur de la présente conven-

tion, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa revision totale ou partielle.

Article 38

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant revision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement :

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant revision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 34 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant revision soit entrée en vigueur ;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant revision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant revision.

Article 39

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

Ἄρθρον δεύτερον.

Πᾶσα διάταξις τῆς κειμένης νομοθεσίας παρέχουσα τυχόν μείζονα πλεονεκτήματα εἰς τὰ διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου κυρουμένης Συμβάσεως προστατευόμενα πρόσωπα τηρεῖται ἐν ἰσχύϊ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 19 παρ. 8 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Διεθνoῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας, κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν.Δ. 399]1947.

Ἄρθρον τρίτον.

Διὰ Β. Δ]τος, αἱ διατάξεις τῆς κυρουμένης διὰ τοῦ παρόντος νόμου Συμβάσεως κωδικοποιηθῶσιν εἰς τοὺς οἰκείους Νόμους.

Ὡσαύτως διὰ Β. Δ]τος κανονισθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων αὐτῆς.

Ἄρθρον τέταρτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς Διεθνoῦς ἰσχύος αὐτῆς.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1955

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΝΔΡ. ΣΤΡΑΤΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουνίου 1955

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΛ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 3250.

Περὶ κυρώσεως τῆς υπ' αριθ. 88 Διεθνοῦς Συμβάσεως «περὶ διοργανώσεως τῆς ὑπηρεσίας ἀπασχολήσεως».

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ἡ υπ' αριθ. 88 Διεθνὴς Σύμβασις «περὶ διοργανώσεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἀπασχολήσεως» ψηφισθεῖσα ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ τῷ 1948 ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Συνδιασκέψεως Ἐργασίας κατὰ τὴν 31ην Σύνοδον αὐτῆς, ἔχουσα οὕτω, ἐν Ἑλληνικῇ μεταφράσει καὶ Γαλλικῇ πρωτοτύπῳ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ υπ' αριθ. 88.

Περὶ διοργανώσεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἀπασχολήσεως.

Ἡ Γενικὴ Συνδιάσκεψις τῆς Διεθνοῦς Ὁργανώσεως τῆς Ἐργασίας. Συγκληθεῖσα ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ συνελθοῦσα αὐτόθι τὴν 17ην Ἰουνίου χίλια ἑνεακόσια τεσσαράκοντα ἡμέτερος εἰς τὴν 31ην Σύνοδον αὐτῆς,

Ἀφοῦ ἀπεφάσισε τὴν ἀποδοχὴν διαφόρων προτάσεων σχετικῶν πρὸς τὴν διοργάνωσιν τῆς ὑπηρεσίας ἀπασχολήσεως, ζήτημα περιλαμβανόμενον εἰς τὸ 4ον θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς συνόδου.

Ἀφοῦ ἀπεφάσισεν ὅτι αἱ προτάσεις αὗται δέον νὰ λάβουν τὸν τύπον διεθνοῦς συμβάσεως.

Ψηφίζει σήμερον, 9ην Ἰουλίου 1948, τὴν ὡς ἔπεται σύμβασιν, ἥτις ἀποκαλεῖται Σύμβασις περὶ ὑπηρεσίας ἀπασχολήσεως ἔτους 1948.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐκαστον Μέλος τῆς Διεθνοῦς Ὁργανώσεως τῆς Ἐργασίας, διὰ τὸ ὅποῖον ἰσχύει ἡ παρούσα Σύμβασις, δέον ὅπως διατηρῇ ἢ μεριμνᾷ διὰ τὴν λειτουργίαν μιᾶς δημοσίας ὑπηρεσίας δωρεὰν εὐρέσεως ἔργασίας.

2. Κύριον ἔργον τῆς ὑπηρεσίας ἀπασχολήσεως δέον νὰ εἶναι ἡ ἐπιδίωξις τῇ συνεργασίᾳ ἄλλων ἐνδιαφερομένων δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν Ὁργανισμῶν πραγματοποιήσεως μιᾶς ὅσον τὸ δυνατόν τελειωτέρας ὁργανώσεως τῆς ἀγορᾶς τῆς ἔργασίας ὡς ἀναποσπάστου μέρους τοῦ ἐθνικοῦ προγράμματος τοῦ σκοποῦντος τὴν ἐξασφάλισιν καὶ διατήρησιν τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως ὡς καὶ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ χρησιμοποίησιν τῶν παραγωγικῶν πόρων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὑπηρεσία ἀπασχολήσεως δέον ν' ἀποτελῇται ἐκ γραφείων ἀπασχολήσεως (εὐρέσεως ἔργασίας) ἐθνικοῦ συστήματος καὶ τελούντων ὑπὸ τὸν ἐλεγχον ἐθνικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ σύστημα δέον νὰ περιλαμβάνῃ δίκτυον τοπικῶν γραφείων καὶ ἐνδεχομένως περιφερειακῶν τοιούτων, εἰς ἐπαρκῆ ἀριθμὸν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ἐκάστης γεωγραφικῆς περιφερείας τῆς χώρας, κειμένων δὲ εἰς κατάλληλον διὰ τοὺς ἐργοδότες καὶ ἐργαζομένους θέσιν.

2. Ἡ ὁργάνωσις τοῦ δικτύου :

α) δέον ν' ἀποτελῇ ἀντικείμενον γενικῆς ἐξετάσεως,

α') ὡςάκις ἐπέρχονται σημαντικαὶ μεταβολαὶ εἰς τὴν κατανομήν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος καὶ τοῦ ἐνεργοῦ πληθυσμοῦ.

α'') ὡςάκις ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ φρονεῖ ὅτι εἶναι εὐκαταῖον νὰ προβῇ εἰς τὴν γενικὴν ταύτην ἐξέτασιν πρὸς ἐκτίμησιν τῆς κτηθείσης πείρας κατὰ τὴν διάρκειαν δοκιμαστικῆς περιόδου.

β) δέον ὅπως ἀναθεωρῇται ὡςάκις ἐκ τῆς τοιαύτης ἐξετάσεως ἤθελεν προκύψει ἀνάγκη ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρον 4.

1. Κατάλληλα μέτρα δέον νὰ λαμβάνωνται μέσῳ συμβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς συνεργασίας τῶν ἀντιπροσώπων ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων δι' ὁργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας ἀπασχολήσεως, ὡς καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πολιτικῆς τῆς ὑπηρεσίας ἀπασχολήσεως.

2. Τὰ μέτρα ταῦτα δέον νὰ προβλέπουν τὴν σύστασιν μιᾶς ἢ πλείονων ἐθνικῶν συμβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἂν παρίσταται ἀνάγκη τὴν σύστασιν περιφερειακῶν καὶ τοπικῶν τοιούτων.

3. Εἰς τὰς ἐν λόγῳ ἐπιτροπὰς δέον νὰ διορίζηται ἴσος ἀριθμὸς ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων, μετὰ γνώμην τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν ὁργανώσεων ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων ὅπου ὑπάρχουν τοιαῦτα.

Ἄρθρον 5.

Ἡ γενικὴ πολιτικὴ τῆς ὑπηρεσίας ἀπασχολήσεως προκειμένου περὶ κατευθύνσεως τῶν ἐργαζομένων εἰς διαθέσιμους ἀπασχολήσεις δέον νὰ ἀποφασίζεται μετὰ γνώμην τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων μέσῳ τῶν συμβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρου 4.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ ὑπηρεσία ἀπασχολήσεως δέον νὰ ὁργανοῦται κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα ἀποτελεσματικῶς τὴν στρατολόγησιν καὶ τοποθέτησιν τῶν ἐργαζομένων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δέον ὅπως :

α) βοηθῇ τοὺς ἐργαζομένους πρὸς εὐρεσιν καταλλήλου ἀπασχολήσεως καὶ τοὺς ἐργοδότες εἰς τὴν στρατολόγησιν ἐργαζομένων οἵτινες εἶναι κατάλληλοι διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἰδιαιτέρως, συμφώνως πρὸς τοὺς ἐπὶ ἐθνικῆς βάσεως διατυπωμένους κανόνας ὁφείλει :

α') ὅπως καταχωρίζῃ εἰς βιβλίον τοὺς αἰτοῦντας ἀπασχολῆσιν, λαμβάνῃ ὑπὸ σημείωσιν τὰ ἐπαγγελματικὰ των προσόντα τὴν πεῖραν των καὶ τὰς κλίσεις των, νὰ ἐρωτᾷ τούτους διὰ τὴν ἀπασχολήσιν αὐτῶν, νὰ ἐλέγχῃ ἐν ἀνάγκῃ τὰς σωματικὰς καὶ ἐπαγγελματικὰς αὐτῶν ἱκανότητας, καὶ νὰ βοηθῇ τούτους ὅπως ἐπιτύχουν, συντρεχοῦσης περιπτώσεως, ἐπαγγελματικὸν προσανατολισμὸν, κατάρτισιν ἢ ἀναπροσαρμογὴν.

α'') ὅπως ἐπιτυχάνῃ ἀπὸ τοὺς ἐργοδότες ἀκριβεῖς πληροφορίες περὶ τῶν κενῶν θέσεων τῶν ὑπ' αὐτῶν γνωστοποιουμένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ περὶ τῶν ὥρων οὓς

δέον νὰ πληροῦν οἱ ὑπ' αὐτῶν ἀναζητούμενοι ἐργαζόμενοι πρὸς κάλυψιν τῶν ἐν λόγῳ θέσεων.

α'') ὅπως κατευθύνῃ πρὸς τὰς κενὰς θέσεις τοὺς ὑποψηφίους τοὺς ἔχοντας τὰ ἀπαιτούμενα σωματικὰ καὶ ἐπαγγελματικὰ προσόντα.

α''') ὅπως ὁργανώσῃ τὸν συμπηρισμὸν πρὸςφορῶν καὶ ζητήσεων ἀπασχολήσεως ἀπὸ τοῦ ἐνὸς Γραφείου Εὐρέσεως ἀπασχολήσεως, εἰς τὸ ἄλλο, ὡςάκις τὸ γνωμοδοτήσαν κατὰ πρῶτον λόγον γραφεῖον δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τοποθετήσῃ καταλλήλως τοὺς ὑποψηφίους ἢ νὰ πληρώσῃ ἀρμοδίως τὰς κενὰς θέσεις ἢ ὡςάκις ἄλλαι περιστάσεις δικαιολογοῦν τοῦτο.

β) λαμβάνῃ τὰ κατάλληλα μέτρα :

β') πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐπαγγελματικῆς μετακινήσεως τῶν ἐργαζομένων ἐπὶ τῷ σκοπῷ προσαρμογῆς τῆς προσφορᾶς ἐργατικῶν χειρῶν πρὸς τὰς δυνατότητας ἀπασχολήσεως εἰς τὰ διάφορα ἐπαγγέλματα.

β'') πρὸς διευκόλυνσιν τῆς γεωγραφικῆς μετακινήσεως ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐνισχύσεως τῆς μετακινήσεως ἐργαζομένων πρὸς περιοχὰς ἐμφανίζουσας καταλλήλους δυνατότητας ἀπασχολήσεως.

β''') πρὸς διευκόλυνσιν τῶν προσωρινῶν μεταφορῶν ἐργαζομένων ἀπὸ περιοχῆς εἰς ἄλλην, πρὸς ἀποφυγὴν τοπικῆς καὶ στιγμιαίας ἐλλείψεως ἰσοζυγίου μετὰξὺ τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως ἐργατικῶν χειρῶν.

β''') πρὸς διευκόλυνσιν ἀπὸ χώρας εἰς χώραν τοιούτων μετατοπίσεων ἐργαζομένων οἵτινες ἤθελον γίνεαι δεκτοὶ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων κυβερνήσεων .

γ) συλλέγῃ καὶ ἀναλύῃ ἐν συνεργασίᾳ, ἂν παρίσταται ἀνάγκη μὲ ἄλλας ἀρχὰς καὶ μὲ τοὺς ἐργοδότες καὶ ἐπαγγελματικὰ σωματεῖα, πάσας τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς τῆς ἀπασχολήσεως καὶ τῆς πιθανῆς ἐξελίξεώς της, συγχρόνως εἰς τὸ σύνολον τῆς χώρας καὶ εἰς τὰς διαφόρους βιομηχανίας, ἐπαγγέλματα ἢ περιοχὰς συστηματικῶς καὶ ταχέως καὶ νὰ θέτῃ τὰς πληροφορίες ταύτας εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δημοσίων ἀρχῶν, τῶν ἐνδιαφερομένων ὁργανώσεων ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων ὡς καὶ τοῦ κοινοῦ.

δ) συνεργάζεται μὲ τὴν διοίκησιν τῆς ἀσφαλίσεως ἀνεργίας καὶ προνοίας ἀνέργων, προσέτι δὲ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν παντὸς ἄλλου μέτρου ἀρωγῆς τῶν ἀνέργων.

ε) ἐνισχύῃ, ἐφ' ὅσον εἶναι τοῦτο ἀναγκαῖον, ἄλλους δημοσίους ἢ ἰδιωτικοὺς ὁργανισμοὺς διὰ τὴν ἐκπόνησιν κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν σχεδίων ἐπηρεαζόντων εὐνοϊκῶς τὴν κατάστασιν τῆς ἀπασχολήσεως.

* Ἀρθρον 7.

Μέτρα δέον νὰ λαμβάνωνται ὅπως :

α) πρὸς διευκόλυνσιν εἰς τὰ διάφορα γραφεῖα ἀπασχολήσεως τῆς εἰδικεύσεως κατὰ ἐπαγγέλματα καὶ βιομηχανίας, οἷα ἢ γεωργία ἢ ἄλλοι κλάδοι δραστηριότητος εἰς τοὺς ὁποίους δύναται νὰ εἶναι χρήσιμος ἡ τοιαύτη εἰδικεὺς.

β) πρὸς ἀντιμετώπισιν κατὰ τρόπον ἀποχρῶντα τῶν ἀναγκῶν ἰδιαίτερων κατηγοριῶν αἰτούντων ἀπασχολήσιν, ὡς οἱ ἀνάπηροι.

* Ἀρθρον 8.

Μέτρα εἰδικὰ ἀφορῶντα τὰ νεαρὰ πρόσωπα δέον νὰ λαμβάνωνται καὶ ἀναπτύσσωνται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ὑπηρεσιῶν ἀπασχολήσεως καὶ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ.

* Ἀρθρον 9.

1. Τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας ἀπασχολήσεως δέον νὰ ἀποτελῇται ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων τελούντων ὑπὸ κατάστασιν καὶ ὅρους ὑπηρεσίας καθιστῶντας τούτους ἀνεξαρτήτους ἀπὸ πᾶσαν κυβερνητικὴν μεταβολὴν ἢ ἀποπὸν ἐξωτερικὴν ἐπῆρεια καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας, ἐξασφαλίζουσιν εἰς αὐτοὺς τὴν μονιμότητα τῆς ἀπασχολήσεώς των.

2. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ὅρων εἰς οὓς ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία ἤθελεν ὑποβάλλει τὴν στρατολόγησιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας δέον νὰ προσλαμβάνωνται ἀποκλειστικῶς βάσει τῶν

προσόντων τοῦ ὑποψηφίου πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀναληφθησομένων καθηκόντων.

3. Τὰ μέσα ἐπαληθεύσεως τῶν ἐν λόγῳ προσόντων δέον νὰ καθορίζωνται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

4. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς ὑπηρεσίας ἀπασχολήσεως δέον νὰ ἐκπαιδεύωνται καταλλήλως διὰ τὴν ἀσκήσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

* Ἀρθρον 10.

Ὅλα τὰ δυνατὰ μέτρα δέον νὰ λαμβάνωνται ὑπὲρ τῆς ὑπηρεσίας ἀπασχολήσεως καὶ ἂν συντρέχῃ περίπτωσης ὑπὸ ἄλλων δημοσίων ἀρχῶν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ὁργανώσεων ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων καὶ ἄλλων ἐνδιαφερομένων ὁργανισμῶν πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῆς πλήρους χρησιμοποίησης τῆς ὑπηρεσίας ἀπασχολήσεως ὑπὸ τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων.

* Ἀρθρον 11.

Αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ δέον νὰ λαμβάνουν πᾶν ἀναγκαῖον μέτρον πρὸς ἐξασφάλισιν ἀποτελεσματικῆς συνεργασίας μετὰ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἀπασχολήσεως καὶ τῶν ἰδιωτικῶν γραφείων εὐρέσεως ἐργασίας τῶν μὴ ἐπιδιωκόντων κερδοσκοπικοὺς σκοποὺς.

* Ἀρθρον 12.

1. Ὅσάκις τὸ ἔδαφος Μέλους περιλαμβάνει εὐρείας περιοχὰς ὅπου λόγῳ τῆς ἀραιότητος τοῦ πληθυσμοῦ ἢ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐξελίξεώς των, ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ κρίνει ὅτι εἶναι πρακτικῶς ἀδύνατος ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως, δύναται νὰ ἐξαίρῃ τὰς ἐν λόγῳ περιοχὰς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Συμβάσεως, εἴτε γενικῶς εἴτε δι' ἐξαίρεσεων ἃς κρίνει καταλλήλους ὡς πρὸς ὠρισμένα καταστήματα ἢ ὠρισμένους ἐργασίας.

2. Πᾶν Μέλος δέον ὅπως εἰς τὴν πρώτῃν ἐτησίαν αὐτοῦ ἐκθεσιν περὶ ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως τὴν ὑποβλητέαν δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 22 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Διεθνούς Ὁργανώσεως τῆς Ἑργασίας, ἀναφέρῃ πᾶσαν περιοχὴν δι' ἣν προτίθεται νὰ προσφύγῃ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ καὶ δέον νὰ ἐκθέτῃ τοὺς λόγους δι' οὓς προτίθεται νὰ προσφύγῃ εἰς τὰς διατάξεις ταύτας.

Κατ' ἀκολουθίαν οὐδὲν Μέλος δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, εἰμὴ ὡς πρὸς τὰς περιοχὰς ἃς ἔχει οὕτως ὑποδείξει.

3. Πᾶν Μέλος προσφεῦγον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δέον εἰς τὰς μεταγενεστέρας ἐτησίας αὐτοῦ ἐκθέσει ν' ἀναφέρῃ τὰς περιοχὰς δι' ἃς παραιτεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς προσφυγῆς εἰς τὰς εἰρημένους διατάξεις.

* Ἀρθρον 13.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐδάφη τὰ μνημονευόμενα εἰς τὸ ἀρθρ. 35 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Διεθνούς Ὁργανώσεως τῆς Ἑργασίας ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῆς πράξεως τῆς τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Διεθνούς Ὁργανώσεως τῆς Ἑργασίας ἔτους 1946 καὶ ἐξαίρουμένων τῶν ἐδαφῶν περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 4 καὶ 5 τοῦ οὗτω τροποποιηθέντος ἀρθροῦ, πᾶν Μέλος τῆς Ὁργανώσεως ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν σύμβασιν δέον ὅπως ἐντὸς τῆς βραχυτέρας δυνατῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐπικυρώσεώς του ἀνακοινῇ πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνούς Γραφείου Ἑργασίας δῆλωσιν γνωρίζου . . . :

α) τὰ ἐδάφη διὰ τὰ ὅποια ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως ἐφαρμοσθοῦν ἀνευ τροποποιήσεων.

β) τὰ ἐδάφη διὰ τὰ ὅποια ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως ἐφαρμοσθοῦν μετὰ τροποποιήσεων καὶ εἰς τί συνίστανται αἱ ἐν λόγῳ τροποποιήσεις.

γ) τὰ ἐδάφη εἰς τὰ ὅποια ἡ Σύμβασις εἶναι ἀνεφάρμοστος καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τοὺς λόγους οἵτινες τὴν καθιστοῦν ἀνεφάρμοστον.

δ) τὰ ἐδάφη διὰ τὰ ὅποια ἐπιφυλάσσεται ν' ἀποφασίσῃ.

2. Αἱ εἰς τὰ ἐδάδια α) καὶ β) τῆς πρώτης παραγράφου

τοῦ παρόντος ἄρθρου μνημονεύμεναι ὑποχρεώσεις θεωροῦνται ὡς ἀποτελοῦσαι ἀναπόσπαστον μέρος τῆς ἐπικυρώσεως καὶ ἐφαρμόζονται ὁμοίως.

3. Πᾶν Μέλος δύναται διὰ νεωτέρας δηλώσεως νὰ παραιτηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν ἐν τῇ προγενεστέρᾳ δηλώσει του διατυπωθεισῶν ἐπιφυλάξεων δυνάμει τῶν ἐδαφίων β), γ), καὶ δ) τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Πᾶν Μέλος καθ' ἃ χρονικὰ διαστήματα ἐπιτρέπεται ἡ καταγγελία τῆς παρούσης Συμβάσεως, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 17, ἀνακοινοῖ πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν νεωτέραν δήλωσιν τροποποιούσαν ὅπωςδῆποτε τοὺς ὅρους πάσης προγενεστέρως δηλώσεως καὶ γνωρίζουσιν τὴν κρατοῦσαν κατάστασιν εἰς καθωρισμένα ἐδάφη.

Ἄρθρον 14.

1. Ὅσάκις τὰ θέματα περὶ ὧν πραγματεύεται ἡ παροῦσα Σύμβασις ἀνήκουν εἰς τὴν καθαυτὴ δικαιοδοσίαν τῶν ἀρχῶν μὴ μητροπολιτικοῦ ἐδάφους, τὸ ὑπεύθυνον διὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τοῦ ἐδάφους τούτου Μέλος δύναται ν' ἀνακοινοῖ, ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ εἰρημένου ἐδάφους, εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ ἐδάφους δηλώσιν ἀποδοχῆς τῶν ἐκ τῆς Συμβάσεως ὑποχρεώσεων.

2. Δήλωσις ἀποδοχῆς τῶν ἐκ τῆς παρούσης Συμβάσεως ὑποχρεώσεων δύναται ν' ἀνακοινοῦνται εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας :

α) ὑπὸ δύο ἢ περισσοτέρων Μελῶν τῆς Ὁργανώσεως δι' ἑάφορος μελοῦν ὑπὸ τὴν συνηνωμένην αὐτῶν ἐξουσίαν.

β) ὑπὸ πάσης Διεθνούς ἀρχῆς ὑπευθύνου διὰ τὴν διύκρινσιν ἐδάφους, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν ἢ οἰκοδῆποτε ἄλλης ἐν ἰσχύϊ διατάξεως ἀφορώσης τὸ ἑάφορος τοῦτο.

3. Αἱ πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας ἀνακοινοῦμεναι δηλώσεις, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου δέον ὅπως ἀναγράφουν ἂν αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως θέλουν ἐφαρμοσθῇ μετὰ ἢ ἄνευ τροποποιήσεως. Ὅσάκις ἡ δήλωσις ἀναφέρει ὅτι αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως ἐφαρμόζονται ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τροποποιήσεων, δέον νὰ προσδιορίξῃ εἰς τί συνίστανται αἱ ἐν λόγῳ τροποποιήσεις.

4. Τὸ ἐνδιαφερόμενον Μέλος ἢ τὰ Μέλη ἢ ἡ ἐνδιαφερομένη Διεθνὴς Ἀρχὴ δύναται νὰ παραιτοῦνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ μεταγενεστέρως αὐτῶν δηλώσεως ἐκ τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ ἐπικαλοῦνται τροποποιήσιν ἀναφερομένην εἰς προγενεστέραν αὐτῶν δήλωσιν.

5. Τὸ ἐνδιαφερόμενον Μέλος ἢ τὰ Μέλη ἢ ἡ ἐνδιαφερομένη Διεθνὴς Ἀρχὴ δύναται ὅπως, κατὰ τὰ χρονικὰ διαστήματα καθ' ἃ ἐπιτρέπεται ἡ καταγγελία τῆς Συμβάσεως συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 17, ἀνακοινῶναι εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν νεωτέραν δήλωσιν τροποποιητικὴν τῶν ὅρων πάσης προγενεστέρως αὐτῶν δηλώσεως καὶ γνωρίζουν τὴν κατάστασιν ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμβάσεως ταύτης.

Ἄρθρον 15.

Αἱ ἐπίσημοι ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, δέον ὅπως ἀνακοινοῦνται εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας, παρ' οὗ καὶ καταχωρίζονται.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις δεσμεύει μόνον τὰ Μέλη τῆς Διεθνούς Ὁργανώσεως τῆς Ἐργασίας ὧν ἡ ἐπικύρωσις ἔχει καταχωρισθῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

2. Τίθεται ἐν ἰσχύϊ δώδεκα μῆνας μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καταχώρισιν τῶν ἐπικυρώσεων 2 Μελῶν.

3. Κατ' ἀκολουθίαν ἡ Σύμβασις αὕτη ἀρχεῖται ἰσχύουσα δι' ἕκαστον Μέλος δώδεκα μῆνας ἀφ' ἧς καταχωρισθῇ ἡ ἐπικύρωσις αὐτῆς.

Ἄρθρον 17.

1. Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν δύναται νὰ καταγγεῖλῃ ταύτην μετὰ πάροδον δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς, διὰ πράξεως ἀνακοινοῦμένης εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ ὑπ' αὐτοῦ καταχωριζομένης. Ἡ καταγγελία ἔχει ἀποτελέσματα μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτῆς.

2. Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν, τὸ ὅποιον ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ μνημονευομένης δεκαετίας δὲν κάμνει χρῆσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένου δικαιώματος καταγγελίας, δεσμεύεται διὰ μίαν νέαν δεκαετίαν καὶ συνεπῶς δικαιούται νὰ καταγγεῖλῃ τὴν παροῦσαν Σύμβασιν ἐπὶ τῇ λήξει ἐκάστης δεκαετίας ὑπὸ τοὺς εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον προβλεπομένους ὅρους.

Ἄρθρον 18.

1. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας γνωστοποιεῖ εἰς ἅπαντα τὰ Μέλη τῆς Διεθνούς Ὁργανώσεως τῆς Ἐργασίας τὴν καταχώρισιν πασῶν τῶν ἐπικυρώσεων καὶ καταγγελιῶν αἵτινες ἀνακοινοῦνται πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τῶν Μελῶν τῆς Ὁργανώσεως.

2. Γνωστοποιῶν εἰς τὰ Μέλη τῆς Ὁργανώσεως τὴν καταχώρισιν τῆς δευτέρας ἐπικυρώσεως ἥτις τῷ ἔχει ἀνακοινωθῇ, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἐπισύρει τὴν προσοχὴν τῶν Μελῶν τῆς Ὁργανώσεως ἐπὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 19.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας, ἀνακοινοῖ πρὸς καταχώρισιν εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν πλήρεις πληροφορίας σχετικὰς πρὸς ὅλας τὰς ἐπικυρώσεις καὶ ὅλας τὰς πράξεις καταγγελίας τὰς ὁποίας ἔχει καταχωρίσει συμφώνως πρὸς τὰ προηγουμένα ἄρθρα.

Ἄρθρον 20.

Ἐπὶ τῇ λήξει ἐκάστης δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας δέον ὅπως ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνδιάσκεψιν ἐκθεσιν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ ἀποφασίζει ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις ἀναγραφῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνδιασκέψεως θέματος ὀλικῆς ἢ μερικῆς ἀναθεωρήσεως ταύτης.

Ἄρθρον 21.

1. Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Συνδιάσκεψις ἀποδεχθῇ νεωτέραν Σύμβασιν ἐπαγομένην ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀναθεώρησιν τῆς παρούσης καὶ ἐφ' ὅσον ἡ νέα Σύμβασις δὲν ὀρίζει ἄλλως :

α) ἡ ἐπικύρωσις ὑπὸ Μέλους τῆς νεωτέρας Συμβάσεως τῆς ἐπαγομένης ἀναθεώρησιν ἐπάγεται αὐτοδικαίως, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρ. 17, ἅμειον καταγγελίαν τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι ἔχει τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἡ ἐπαγομένη τὴν ἀναθεώρησιν νέα Σύμβασις.

β) ἀφ' ἧς ἡ ἐπαγομένη τὴν ἀναθεώρησιν νέα Σύμβασις τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἡ παροῦσα Σύμβασις παύει νὰ εἶναι δεκτικὴ ἐπικυρώσεως ὑπὸ τῶν Μελῶν.

2. Ἡ παροῦσα Σύμβασις παραμένει ἐν τούτοις ἐν ἰσχύϊ ὑπὸ τὸν τύπον καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς διὰ τὰ Μέλη ἀτινα ἐπικυρώσαντα αὐτὴν δὲν ἤθελον ἐπικυρώσει τὴν ἀναθεωρούσαν ταύτην νέαν Σύμβασιν.

Ἄρθρον 22.

Τὸ γαλλικὸν καὶ ἀγγλικὸν κείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικά.

CONVENTION (No 88) CONCERNANT L'ORGANISATION DU SERVICE DE L'EMPLOI.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à San-Francisco par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 17 juin 1948, en sa trente et unième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'organisation du service de l'emploi, question qui est comprise dans le quatrième point à l'ordre du jour de la session,

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale,

adopte, ce neuvième jour de juillet mil neuf cent quarante-huit, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur le service de l'emploi, 1948 :

Article 1.

1. Chaque Membre de l'Organisation internationale du Travail pour lequel la présente convention est en vigueur doit entretenir ou veiller à ce que soit entretenu un service public et gratuit de l'emploi.

2. La tâche essentielle du service de l'emploi doit être de réaliser, en coopération, s'il y a lieu, avec d'autres organismes publics et privés intéressés, la meilleure organisation possible du marché de l'emploi comme partie intégrante du programme national tendant à assurer et à maintenir le plein emploi ainsi qu'à développer et à utiliser les ressources productives.

Article 2.

Le service de l'emploi doit être constitué par un système national de bureaux de l'emploi placé sous le contrôle d'une autorité nationale.

Article 3.

1. Le système doit comprendre un réseau de bureaux locaux et, s'il y a lieu, de bureaux régionaux, en nombre suffisant pour desservir chacune des régions géographiques du pays, et commodément situés pour les employeurs et les travailleurs.

2. L'organisation du réseau :

a) doit faire l'objet d'un examen général :

i) lorsque des changements importants se sont produits dans la répartition de l'activité économique et de la population active ;

ii) lorsque l'autorité compétente considère qu'un examen général est souhaitable pour apprécier l'expérience acquise au cours d'une période d'essai ;

b) doit être révisée lorsqu'un tel examen aura fait apparaître la nécessité d'une révision.

Article 4.

1. Des arrangements appropriés doivent être pris par la voie de commissions consultatives, en vue d'assurer la coopération de représentants des employeurs et des travailleurs à l'organisation et au fonctionnement du service de l'emploi, ainsi qu'au développement de la politique du service de l'emploi.

2. Ces arrangements doivent prévoir l'institution d'une ou de plusieurs commissions nationales consultatives et, s'il y a lieu, de commissions régionales et locales.

3. Les représentants des employeurs et des travailleurs dans ces commissions doivent être désignés en nombre égal, après consultation des organisations représentatives d'employeurs et de travailleurs, là où de telles organisations existent.

Article 5

La politique générale du service de l'emploi, lorsqu'il s'agit de diriger les travailleurs vers les emplois disponibles, doit être arrêtée après consultation de représentants des employeurs et des travailleurs par l'inter-

médiaire des commissions consultatives prévues à l'article 4.

Article 6.

Le service de l'emploi doit être organisé de manière à assurer l'efficacité du recrutement et du placement des travailleurs ; à cette fin, il doit :

a) aider les travailleurs à trouver un emploi convenable et les employeurs à recruter des travailleurs qui conviennent aux besoins des entreprises ; plus particulièrement, il doit, conformément aux règles formulées sur le plan national :

i) enregistrer les demandeurs d'emploi, prendre note de leurs qualifications professionnelles, de leur expérience et de leurs goûts, les interroger aux fins de leur emploi, contrôler, si besoin est, leurs aptitudes physiques et professionnelles, et les aider à obtenir, lorsqu'il y a lieu, une orientation, une formation ou une réadaptation professionnelles ;

ii) obtenir des employeurs des informations précises sur les emplois vacants notifiés par eux au service, et sur les conditions que doivent remplir les travailleurs qu'ils recherchent pour occuper ces emplois ;

iii) diriger vers les emplois vacants les candidats possédant les aptitudes professionnelles et physiques requises ;

iv) organiser la compensation des offres et des demandes d'emploi d'un bureau à un autre, lorsque le bureau consulté en premier lieu n'est pas en mesure de placer convenablement les candidats ou de pourvoir convenablement aux emplois vacants, ou lorsque d'autres circonstances le justifient ;

b) prendre des mesures appropriées pour :

i) faciliter la mobilité professionnelle en vue d'ajuster l'offre de main-d'œuvre aux possibilités d'emploi dans les diverses professions ;

ii) faciliter la mobilité géographique en vue d'aider au déplacement de travailleurs vers les régions offrant des possibilités d'emploi convenables ;

iii) faciliter les transferts temporaires de travailleurs d'une région à une autre, en vue de pallier un déséquilibre local et momentané entre l'offre et la demande de main-d'œuvre ;

iv) faciliter d'un pays à un autre tels déplacements de travailleurs qui auraient été agréés par les gouvernements intéressés ;

c) recueillir et analyser, en collaboration, s'il y a lieu, avec d'autres autorités ainsi qu'avec les employeurs et les syndicats, toutes les informations dont on dispose sur la situation du marché de l'emploi et son évolution probable, à la fois dans l'ensemble du pays et dans les différentes industries, professions ou régions, et mettre systématiquement et rapidement ces informations à la disposition des autorités publiques, des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées ainsi que du public ;

d) collaborer à l'administration de l'assurance-chômage et de l'assistance-chômage et à l'application d'autres mesures destinées à venir en aide aux chômeurs ;

e) aider, autant qu'il est nécessaire, d'autres organismes publics ou privés dans l'élaboration de plans sociaux et économiques de nature à influencer favorablement la situation de l'emploi.

Article 7.

Des mesures doivent être prises pour :

a) faciliter, au sein des différents bureaux de l'emploi, la spécialisation par professions et par industries, telles que l'agriculture ou toutes autres branches d'activité où cette spécialisation peut être utile ;

b) répondre de façon satisfaisante aux besoins de catégories particulières de demandeurs d'emploi, tels que les invalides.

Article 8

Des mesures spéciales visant les adolescents doivent être prises et développées dans le cadre des services de l'emploi et de l'orientation professionnelle.

Article 9

1. Le personnel du service de l'emploi doit être composé d'agents publics bénéficiant d'un statut et de conditions de service qui les rendent indépendants de tout changement de gouvernement et de toute influence extérieure indue, et qui sous réserve des besoins du service leur assurent la stabilité dans leur emploi.

2. Sous réserve des conditions auxquelles la législation nationale soumettrait le recrutement des membres des services publics, les agents du service de l'emploi doivent être recrutés uniquement sur la base de l'aptitude du candidat à remplir les tâches qu'ils aura à assumer.

3. Les moyens de vérifier ces aptitudes doivent être déterminés par l'autorité compétente.

4. Les agents du service de l'emploi doivent recevoir une formation appropriée pour l'exercice de leurs fonctions.

Article 10

Toutes mesures possibles doivent être prises par le service de l'emploi, et, s'il y a lieu, par d'autres autorités publiques, en collaboration avec les organisations d'employeurs et de travailleurs et avec d'autres organismes intéressés, pour encourager la pleine utilisation du service de l'emploi par les employeurs et les travailleurs sur une base volontaire.

Article 11

Les autorités compétentes doivent prendre toutes mesures nécessaires pour assurer une coopération efficace entre le service public de l'emploi et les bureaux de placement privés à fins non lucratives.

Article 12

1. Lorsque le territoire d'un Membre comprend de vastes régions où en raison du caractère clairsemé de la population ou en raison de l'état de leur développement, l'autorité compétente estime impraticable d'appliquer les dispositions de la présente convention, elle peut exempter lesdites régions de l'application de la convention soit d'une manière générale, soit avec les exceptions qu'elle juge appropriées à l'égard de certains établissements ou de certains travaux.

2. Tout Membre doit indiquer, dans son premier rapport annuel à soumettre sur l'application de la présente convention en vertu de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, toute région pour laquelle il se propose d'avoir recours aux dispositions du présent article, et doit donner les raisons pour lesquelles il se propose d'avoir recours à ces dispositions. Par la suite, aucun Membre ne pourra recourir aux dispositions du présent article, sauf en ce qui concerne les régions qu'il aura ainsi indiquées.

3. Tout Membre recourant aux dispositions du présent article doit indiquer, dans ses rapports annuels ultérieurs, les régions pour lesquelles il renonce au droit de recourir aux dites dispositions.

Article 13.

1. En ce qui concerne les territoires mentionnés par l'article 35 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail telle qu'elle a été amendée par l'Instrument d'amendement à la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, 1946, à l'exclusion des territoires visés par les paragraphes 4 et 5 dudit article ainsi amendé, tout Membre de l'Organisation qui ratifie la présente convention doit communiquer au Directeur général du Bureau international du Travail, dans le plus bref délai possible après sa ratification, une déclaration faisant connaître :

a) les territoires pour lesquels il s'engage à ce que les dispositions de la convention soient appliquées sans modification ;

b) les territoires pour lesquels il s'engage à ce que les dispositions de la convention soient appliquées avec des modifications, et en quoi consistent lesdites modifications ;

c) les territoires auxquels la convention est inapplicable et, dans ces cas, les raisons pour lesquelles elle est inapplicable ;

d) les territoires pour lesquels il réserve sa décision.

2. Les engagements mentionnés aux alinéas a) et b) du premier paragraphe du présent article seront réputés parties intégrantes de la ratification et porteront des effets identiques.

3. Tout Membre pourra renoncer par une nouvelle déclaration à tout ou partie des réserves contenues dans sa déclaration antérieure en vertu des alinéas b), c) et d) du paragraphe 1 du présent article.

4. Tout Membre pourra, pendant les périodes au cours desquelles la présente convention peut être dénoncée conformément aux dispositions de l'article 17, communiquer au Directeur général une nouvelle déclaration modifiant à tout autre égard les termes de toute déclaration antérieure et faisant connaître la situation dans des territoires déterminés.

Article 14

1. Lorsque les questions traitées par la présente convention entrent dans le cadre de la compétence propre des autorités d'un territoire non métropolitain, le Membre responsable des relations internationales de ce territoire, en accord avec le gouvernement dudit territoire, pourra communiquer au Directeur général du Bureau international du Travail une déclaration d'acceptation au nom de ce territoire, des obligations de la présente convention.

2. Une déclaration d'acceptation des obligations de la présente convention peut être communiquée au Directeur général du Bureau international du Travail :

a) par deux ou plusieurs Membres de l'Organisation pour un territoire placé sous leur autorité conjointe ;

b) par toute autorité internationale responsable de l'administration d'un territoire en vertu des dispositions de la Charte des Nations Unies ou de toute autre disposition en vigueur, à l'égard de ce territoire.

3. Les déclarations communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail, conformément aux dispositions des paragraphes précédents du présent article, doivent indiquer si les dispositions de la convention seront appliquées dans le territoire avec ou sans modification ; lorsque la déclaration indique que les dispositions de la convention s'appliquent sous réserve de modifications, elle doit spécifier en quoi consistent lesdites modifications.

4. Le Membre ou les Membres ou l'autorité internationale intéressés pourront renoncer entièrement ou partiellement par une déclaration ultérieure au droit d'invoquer une modification indiquée dans une déclaration antérieure.

5. Le Membre ou les Membres ou l'autorité internationale intéressés pourront, pendant les périodes au cours desquelles la convention peut être dénoncée conformément aux dispositions de l'article 17, communiquer au Directeur général une nouvelle déclaration modifiant à tout autre égard les termes de toute déclaration antérieure et faisant connaître la situation en ce qui concerne l'application de cette convention.

Article 15

Les ratifications formelles de la présente convention

seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 16

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 17.

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 18.

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications, déclarations et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 19.

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications, de toutes déclarations et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 20.

A l'expiration de chaque période de dix années à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra présenter à la Conférence

générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa revision totale ou partielle.

Article 21.

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant revision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement :

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant revision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 17 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant revision soit entrée en vigueur ;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant revision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant revision.

Article 22.

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

"Αρθρον δεύτερον.

Ἡ ἄσα διάταξις τῆς κειμένης νομοθεσίας παρέχουσα τυχόν μείζονα πλεονεκτήματα εἰς τὰ διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου κυρουμένης Συμβάσεως προστατευόμενα πρόσωπα τηρεῖται ἐν ἰσχύϊ, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 1^{ον} παρ. 8 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Διεθνούς Ὀργανώσεως Ἑργασίας, κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν.Δ. 399]1947.

"Αρθρον τρίτον.

Διὰ Β. Δ]τος, αἱ διατάξεις τῆς κυρουμένης διὰ τοῦ παρόντος νόμου Συμβάσεως κωδικοποιηθήσονται εἰς τοὺς οἰκείους Νόμους.

Ὡσαύτως διὰ Β. Δ]τος κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων αὐτῆς.

"Αρθρον τέταρτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς Διεθνούς ἰσχύος αὐτῆς.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1955

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΑΝΔΡ. ΣΤΡΑΤΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουνίου 1955

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΛ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ :

Ἡ ἔτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως, ἔχουσι καθορισθῆ ὡς κάτωθι :

Α' ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ. 150.000
2. » » » Β'	» 100.000
3. » » » Γ'	» 100.000
4. » » Παράρτημα	» 100.000
5. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν...	» 250.000
6. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.»...	» 100.000
7. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	» 50.000
8. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	» 700.000

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν ὀρίσθη ὡς ἑξῆς :

1) Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ. 10.000
2) » » » Β'	» 5.000
3) » » » Γ'	» 5.000
4) » » Παράρτημα	» 5.000
5) » » Δελτίον Ἀνων. Ἐταιρειῶν	» 20.000
6) » » Πράξεις Νομ. Προσώπων Δ. Δ.	» 5.000
7) » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτηστ.	» 2.000
8) Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	» 40.000

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσιν ὁλόκληρον τὸ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστὸν.

Β' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ Ε. Κ.

Ἡ τιμὴ ἐκάστου φύλλου τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως ὀρίσθη εἰς Δραχ. 1.000.

Γ' ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν :

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρχ. 24.000
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν. »	1.500.000

3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ..	Δρχ. 300.000
4. Τῶν ἀνακινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνελεύσεις ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀριθμὸν 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων ..	» 150.000
5. Τῶν ἀνακινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ Β. Δ. 20)5)1939	» 25.000
6. Τῶν ἱσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν ..	» 300.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	» 120.000
8. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συγχλήσεως τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν.	» 150.000
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων....	» 300.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν ..	» 60.000
11. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπους ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν	» 100.000
12. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνων. Ἐταιρειῶν	» 1.000.000

ΙΙ. Εἰς τὸ Παράρτημα Ε. Κ.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	» 25.000
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεων ἱματικῶν ὑδάτων ..	» 200.000
Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τελῶν ὀρίσθη εἰς 5 ο)ο.	

Δ' ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ — ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ

1. Αἱ συνδρομαὶ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως (γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου Εἰσπράξεως), ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου) ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ἅτινα ἀποδίδουσι ταῦτα εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) Ἐγκυκλίου Διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Ὁ Διευθυντὴς καὶ ἀ. α.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ